

26. Højesteretsdom af 23. December 1904, jfr. Hof- og Stadsretsdom af 9. Marts 1903, H. R. T. 1904, Side 638, U. f. R. 1905, B. Side 94, jfr. U. f. R. 1903, A. Side 349.

Formand Larsen mod Entreprenør Theodor Krause.

Under Partimeddelelser fandtes i „Social-Demokraten“ for 1. Oktober 1901 følgende: „Til Jord- og Betonarbejdsmændene. Hr. Krause, som har Kontor, og som har Kloakarbejde i Entreprise hos, er blokeret for Tilgang af Arbejds-kraft, indtil Forholdene er ordnet.“

Formanden anbragte, at Entreprenøren havde erklæret ikke at ville have Fagforeningsmedlemmer ved sit Arbejde, og at den paaklagede Meddelelse kun tilsigtede at bringe dette til Fagforeningsmedlemmernes Kundskab, samt at Meddelelsen dels paa Grund af sit Indhold, dels fordi den alene var bestemt for Fagforeningens Medlemmer, for hvilke det paagældende Blad er officielt Organ, ikke kunde indeholde en Krænkelse af Entreprenørens Privatlivs Fred.

Entreprenøren havde haft 5 Mand i Arbejde i Ryesgade Nr. 48, hvoraf de 3 var Medlemmer af Fagforeningen, medens 2 stod udenfor. Fagforeningsmedlemmerne havde tilkaldt Fagforeningens Formand i Anledning af, at der arbejdedes af Ikke-Fagforeningsmedlemmer, og Formanden havde søgt at formaa disse til at indtræde i Organisation, men Entreprenøren, der derefter kom til Stede, erklærede herefter ikke at ville have de 3 Fagforeningsmedlemmer og afskedigede dem. Disse tog da efter Formandens Ordre Opstilling udenfor Arbejdspladsen som Strejkevagt for at forhindre, at andre tog Arbejde der.

Ved Overretsdommen udtaltes det, at ved „den paaklagede offentlige Meddelelse, der ikke er rettet alene til Fagforeningsmedlemmer, men henvender sig i Almindelighed til Jord- og Betonarbejdsmændene, og hvorved Formanden har søgt at hindre, at Entreprenøren fik Tilgang af Arbejdere, maa Formanden anses at have gjort sig skyldig i et retsstridigt Forhold, og da det maa antages, at der ved Meddelelsen er paaført Krause, der drev en stor Entreprenørforretning, Tab, ved at hindre, at han fik Tilgang af Arbejdere — ogsaa ved andet Arbejde, som han havde“, blev der herefter tillagt Entreprenøren Erstatning. Derimod fandtes ingen Overtrædelse af Straffelovens § 220 at foreligge.

Højesteret stadfæstedé Dommen i Henhold til de i den indankede Dom anførte Grunde.

27. Hof- og Stadsretsdom af 5. Februar 1906, jfr. U. f. R. 1906 A., Side 635.

Vognmand O. Petersen mod Kuskenes Fællesforbund af 1904.

I „Social-Demokraten“ var indrykket en Række Artikler og Meddelelser om, at Arbejdet hos Citanten var nedlagt, at hans Arbejdsplads var blokeret for Tilgang af Kuske og Medhjælpere til Udførelse af Dagrenovation, „fordi han nægter at betale samme Løn som andre Arbejdsgivere ved samme Virksomhed“, hvorfor man opfordredes til ikke at søge Arbejde hos ham.

Citanten paastod sig tilkendt Erstatning for Skade og Næringstab, som var paaført ham ved de nævnte Publikationer. Indstævnte bestred ikke, at det udviste Forhold i og for sig maatte medføre Erstatningspligt for dem, for saa vidt Skade var lidt, men hævdede, at saadan ikke var lidt, da Vognmanden havde haft fornødent Mandskab til Raadighed for det Arbejde, som Blokaden alene angik, nemlig Dagrenovation.

Ved Dommen udtaltes, at der „maa gives Citanten Ret i, at selv om Blokaden alene angik Dagrenovationen, saa udelukker dette dog langtfra, at hans Forretning som Helhed kan have lidt Skade ved det passerede, at den ihærdige Maade, hvorpaa Blokaden er blevet publiceret ved Bladmeddelelser gennem flere Maaneder, tværtimod maa antages at være velegnet til at virke forstyrrende paa hans hele Virksomhed og paaføre ham Tab i hans Næring overhovedet som Vognmand.“

Op da Citanten har konstateret, at en Tilbagegang i hans Forretning er foregaaet i de Maaneder, gennem hvilke Blokaden fortsattes, uden at der er oplyst nogen anden Grund dertil end Bladmeddelelsernes Fremkomst, maa der gaas ud fra, at Tab virkelig er paaført ham.“

Der blev derfor tillagt Citanten Erstatning for Tab, der ved Meddelelserne var tilføjet ham i hele hans Virksomhed.